U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci **žalobce: F. Š.,** proti **žalovanému: 1) Okresní soud v Kolíně,** se sídlem Kmochova 144, Kolín, **2) Krajský soud v Praze,** se sídlem Nám. Kinských 234/5, Praha, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

takto:

Věc **se postupuje** Krajskému soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 4. 1. 2012 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání žalobce označené jako „žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu“ směřující proti v záhlaví označeným žalovaným.

Z označení tohoto podání, jakož i z jeho obsahu, je zřejmé, že se jedná o žalobu proti nečinnosti ve smyslu § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), o níž přísluší rozhodovat soudu ve právním soudnictví [§ 4 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].

Podle ustanovení § 7 odst. 4 s. ř. s. platí, že byl-li návrh ve věci správního soudnictví podán u soudu, který není věcně příslušný k jeho vyřízení, postoupí jej tento soud k vyřízení soudu věcně a místně příslušnému.

Dle § 7 odst. 1 s. ř. s. je k řízení o žalobách na ochranu proti nečinnosti věcně příslušný rozhodovat krajský soud. Místně příslušným k projednání a rozhodnutí věci je pak ten krajský soud, v jehož v obvodu se nachází sídlo správního orgánu, který zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany (§ 7 odst. 2 s. ř. s.).

S ohledem na vymezení okruhu žalovaných [zejména žalovaného 1)] je v uvedené věci místně příslušným soudem Krajský soud v Praze, v jehož obvodu se nachází sídlo žalovaného Okresního soudu v Kolíně. Nejvyšší správní soud proto postoupil věc tomuto krajskému soudu.

Zároveň vzhledem k tomu, že žalobce směřuje svou žalobu také vůči Krajskému soudu v Praze jako žalovanému 2), u nějž působí soudci, kteří by o podané žalobě měli rozhodovat, vyvolává tato skutečnost objektivní pochybnosti o nepodjatosti všech soudců specializovaných senátů Krajského soudu v Praze (k tomu srovnej např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2009, č. j. Nao 47/2009 - 78).

Shodný závěr Nejvyšší správní soud vyslovil také v rozsudku ze dne 30. 9. 2005, č. j. 4 As 14/2004, dostupném na www.nssoud.cz: *„Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že v dané věci, přestože soudci senátu Městského soudu v Praze nepostupovali podle § 8 odst. 3 s. ř. s., lze mít pochybnosti o jejich nepodjatosti, neboť rozhodovali o rozhodnutí místopředsedy soudu, u něhož sami působí. [...] I když podle ustanovení § 8 odst. 3, věty druhé s. ř. s. je za takové situace v jiných věcech (tedy těch, kde jedním z účastníků řízení není soud) další postup takový, že předseda soudu na místo soudce (soudců), u nichž jsou pochybnosti o podjatosti, určí podle rozvrhu práce jiného soudce nebo jiný senát, pak v dané věci takový postup v úvahu nepřichází, neboť lze mít pochybnosti o podjatosti všech soudců uvedeného soudu. Pak tudíž dojde k situaci, že soudci specializovaných senátů místně příslušného Městského soudu v Praze budou vyloučeni a nebude možno sestavit senát. Bude proto na místě postup dle § 9 odst. 1 s. ř. s., tj. předložení věci Nejvyššímu správnímu soudu, který ji přikáže jinému než místně příslušnému soudu.“*

Závěrem Nejvyšší správní soud podotýká, že vzhledem k výše uvedenému není nutno, aby se v případě žaloby směřující proti žalovanému 2) - Krajskému soudu v Praze, jednotliví soudci specializovaných senátů správního úseku tohoto soudu vyjadřovali k žalobcem vznesené námitce podjatosti, ale na krajském soudu bude, aby po učinění příslušných procesních kroků, věc v této části předložil Nejvyššímu správnímu soudu s návrhem na její přikázání jinému než místně příslušnému krajskému soudu (§ 9 odst. 1 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. ledna 2012

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu